ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 23ης Μαρτίου 1994 *

Στην υπόθεση C-268/93,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την Blanca Rodríguez Galindo, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

Βασιλείου της Ισπανίας, εκπροσωπουμένου από τους Alberto Navarro González, γενικό διευθυντή νομικού και θεσμικού συντονισμού κοινοτικών ζητημάτων, και Miguel Bravo-Ferrer Delgado, abogado del Estado, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Ισπανίας, 4-6, boulevard E. Servais,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, μη κοινοποιώντας στην Επιτροπή τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ήταν αναγκαίες για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 88/320/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 7ης Ιουνίου 1988, για την

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

επιθεώρηση και τον έλεγχο της ορθής εργαστηριακής πρακτικής (ΕΕ 1988, L 145, σ. 35), ή μη εκδίδοντας τα αναγκαία μέτρα για τη συμμόρφωσή του, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΟΚ,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους G. F. Mancini, πρόεδρο τμήματος, προεδρεύοντα, J. C. Moitinho de Almeida και D. A. O. Edward, προέδρους τμήματος, R. Joliet, F. A. Schockweiler, G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse, M. Zuleeg (εισηγητή), J. L. Murray, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Darmon
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 8ης Φεβρουαρίου 1994,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 4 Μαΐου 1993, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΟΚ, προσφυγή με την οποία ζητεί να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, μη κοινοποιώντας στην Επιτροπή

τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ήταν αναγκαίες για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 88/320/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 7ης Ιουνίου 1988, για την επιθεώρηση και τον έλεγχο της ορθής εργαστηριακής πρακτικής (ΕΕ 1988, L 145, σ. 35), ή μη εκδίδοντας τα αναγκαία μέτρα για τη συμμόρφωσή του, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΟΚ.

2 Κατά το άρθρο 9 της οδηγίας, «τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο την 1η Ιανουαρίου 1989» και «ενημερώνουν πάραυτα την Επιτροπή συναφώς».

3 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι το Βασίλειο της Ισπανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις διατάξεις των άρθρων 5 και 189, τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης, σε συνδυασμό με το άρθρο 9 της οδηγίας.

4 Το Βασίλειο της Ισπανίας δεν αμφισβητεί ότι η οδηγία 88/320/ΕΟΚ δεν μεταφέρθηκε στην εσωτερική έννομη τάξη του εντός της ταχθείσας προθεσμίας. Πάντως, ισχυρίζεται ότι η μεταφορά της ανωτέρω οδηγίας συνδέεται προς εκείνη της οδηγίας 87/18/ΕΟΚ, της 18ης Δεκεμβρίου 1986, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την εφαρμογή των αρχών ορθής εργαστηριακής πρακτικής και τον έλεγχο της εφαρμογής τους κατά τις δοκιμές των χημικών ουσιών (ΕΕ 1986, L 15, σ. 29) στον βαθμό που η επιθεώρηση και ο έλεγχος που κατέστησαν υποχρεωτικοί με την οδηγία 88/320/ΕΟΚ στηρίζονται τις καθιερωθείσες με την οδηγία 87/18/ΕΟΚ αρχές. Η δεύτερη αυτή οδηγία έχει μόλις μεταφερθεί στο εσωτερικό δίκαιο. Κατόπιν αυτού, η προηγούμενη της εκδόσεως του βασιλικού διατάγματος περί μεταφοράς της οδηγίας 88/320/ΕΟΚ διαδικασία επρόκειτο να κινηθεί εντός των συντομοτέρων δυνατών προθεσμιών.

5 Συναφώς, παρατηρείται κατ' αρχάς ότι η οδηγία 87/18/ΕΟΚ έπρεπε να μεταφερθεί στην εσωτερική έννομη τάξη το αργότερο στις 30 Ιουνίου 1988, ήτοι προτού εκπνεύσει η προβλεπόμενη για τη μεταφορά της οδηγίας 88/320/ΕΟΚ προθεσμία. Επομένως, το Βασίλειο της Ισπανίας δεν νομιμοποιείται να προβάλει ως δικαιολογία της ελλείψεως μεταφοράς της δεύτερης αυτής οδηγίας την καθυστέρηση που σημειώθηκε στην εφαρμογή της οδηγίας 87/18/ΕΟΚ.

6 Στη συνέχεια, υπενθυμίζεται ότι, αφ' ής στιγμής η μεταφορά οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη δεν πραγματοποιήθηκε εντός της ταχθείσας προθεσμίας, η προβαλλόμενη συναφώς παράβαση πρέπει να λογίζεται ως διαπραχθείσα.

7 Επομένως, διαπιστώνεται ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, μη θεσπίζοντας εντός της ταχθείσας προθεσμίας όλες τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 88/320/ΕΟΚ, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη.

Επί των δικαστικών εξόδων

8 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Δεδομένου ότι το Βασίλειο της Ισπανίας ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

αποφασίζει:

1) Το Βασίλειο της Ισπανίας, μη θεσπίζοντας εντός της ταχθείσας προθεσμίας, όλες τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη

συμμόρφωσή του προς την οδηγία 88/320/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 7ης Ιουνίου 1988, για την επιθεώρηση και τον έλεγχο της ορθής εργαστηριακής πρακτικής, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΟΚ.

2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Mancini Moitinho de Almeida Edward

Joliet Schockweiler Rodríguez Iglesias

Grévisse Zuleeg Murray

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 23 Μαρτίου 1994.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Προεδρεύων

G. F. Mancini

Πρόεδρος τμήματος